

Τὸ ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν τοῦ Δημοκρατικοῦ κόσμου

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ: Α' / 001 • ΑΘΗΝΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑ, 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1945 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: ΔΡΑΧΜΑΙ 50

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 6 • ΙΔΡΥΤΗΣ: Ν. ΚΟΛΥΒΑΣ, ΓΕΝ. Δ/ΤΗΣ: ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ, Δ/ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Δ. ΓΚΙΟΥΡΑΝΟΒΙΤΣ • ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 26588

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ: Πρός μίαν νέαν Δημοκρατίαν.

Κ. ΠΑΛΑΜΑ: Δημοκρατία.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ: 'Εκλογαὶ δη Δημοφήποιοια; — Κλεπτοποδόχοι τῶν Βουλγάρων. — Κυβέρνα, 'Αντιθεσσαλεῖ! — Η ωραγωμένη τρομοκρατία. — Ο κ. Βαρδαρέσσος.

Ν. ΚΟΛΥΒΑΣ: 'Άδυναμοια Κυβερνητική και πολίτευμα. + ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ (Μητροπολίτου Αργυροκάστρου): 'Η μαρτυρική Β. 'Ηπειρος και οι σχώνες της.

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Μὲ εἰλικρίνειαν και παρρησιαν.

Β. Γ. ΒΟΪΛΑ: Αἱ λευκαὶ φοαγαῖ.

Γ. ΜΕΛΑ: Πίστων εἰς τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

Α. ΚΩΝΣΤΑ: Τὰ καύσματα εἰς τὴν Ἑλλην. οικονομιαν.

Δ. ΦΩΚΑ: Τὰ αἴτια τῆς Γερμανικῆς ήττης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ Κυθερήσεως Πλαστήρα.

Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ: 'Η οἰκονομικὴ σημασία τῶν Δωδεκανίων.

Α. ΒΑΜΒΕΤΣΟΥ: Αἱ μεταπολεμικαὶ διεθνεῖς συνθήκαι και τὸ μέλλον τῆς Ἐλλάδος.

Α. ΡΟΥΣΟΠΟΥΟΥ: 'Η πνευματικὴ δρχὴ στὸ σοσιαλισμό.

Δ. ΦΩΚΑ: Τὸ δελτίον.

ΤΑΚΗ ΜΠΑΡΛΑ: 'Ορκος Ἑλλήνων.

Ν. ΒΕΗ: Θεσσαλικός θρύλος γιὰ τὸ Ρήγα Φεραίο και ὁ θ. 'Ορφανίδης.

ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ: Block C.

Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ: 'Η μουσικὴ διγωγή.

Σ. ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ: Πιάρσαστασ ἀρχαῖας τραγῳδίας.

Θ. ΣΥΔΗ: 'Ο Σικελιανὸς ὡς πολιτειακὸς ποιητής.

Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ: Τὸ Ἑλληνικὸ θέατρο.

Ξ. Λ.: Τὰ ξύνη και ἡ πολιτικὴ τῶν.

Ν. ΚΟΛΥΒΑ: Πολιτικοὶ και Οικονομικοὶ Δοσίλογοι (συνέτειξις).

Φιλολογικὰ χρονικά. — Τὸ χρονικὸ τοῦ περιοδικοῦ. — Τὸ χρονικὸ τοῦ βιβλίου. — Επιμερόησις τοῦ τύπου. —

Σ. Κ. Μουσικὴ κριτική. — 'Η πρώτη ἐμφάνιση τοῦ 'Ηλία Βενέζη στὸ θέατρο. — Τὰ νέα: βιβλία. — 'Η σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὰ ἔλλην. δίκαια. — 'Πολιτικὴ Λέσχη Τρικούπης». — Ποίημικὸν δελτίον.

ΠΡΟΣ ΜΙΑΝ ΝΕΑΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ

Τοῦ

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ

• • •

Ουσ περνοῦν οἱ μέρες, τόσον τὸ πολιτειακὸν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολῇ περισσότερον. Απὸ τὴν μίαν ἡ τὴν ἄλλην ἐπίλυσιν θὰ ἔξαρτηθῇ ἡ ἡρεμία και ἡ γαλλήνη τῆς χώρας, ἡ ἀντιστρόφως, ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία και ἀταξία.

Ἐάν αἱ ἔθνικαι και οἰκονομικαὶ μας διεκδικήσεις συνδέονται μὲ τὴν ἔθνικὴν και οἰκονόμικὴν μας ἀνασυγκρότησιν, ἡ μερφὴ τοῦ πολιτεύματος, ὑπὸ τὸ ὅποιον θὰ στεγασθῶμεν δῆλοι; συνδέεται μὲ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ 'ζήτηματα εἰναι ζωτικὰ σημαντικά, διὸ τὸν παραπάνω τὸν πό-

νος ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς στιγμῆς, ἀπὸ συμφέρον ἡ ἀπὸ πάθος, ἀλλὰ νὰ ἀποφάσισῃ μὲ ἡρεμίαν, χωρὶς φαντασισμόν.

Ἐνας λαὸς ποὺ ἀγαπᾷ τὴν τάξιν και τὴν ἡσυχίαν, ποὺ θέλει νὰ ἐργασθῇ και νὰ προκόψῃ, ἔθνικῶς και οἰκονομικῶς τοῦ θέλει νὰ σύνει ταυτότερα τα-

συνεδέθη μὲ ἀνωμαλίον πολιτικήν. Άλλα δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται, διτὶ ἡ Δημοκρατία αὐτὴ εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ τεράστια προσβλήματα, ποὺ προέκυψαν ἀπὸ μίαν Ἐθνικὴν καταστροφήν, τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν. Εν τούτοις, ἡ Δημοκρατία αὐτὴ εἶς τὴν περίοδον 1926-1931, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ περίλαμπρον και ἀξιοθαύμαστον ἔργον.

Ἐπάνοδος σήμερον τοῦ Γεωργίου εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ σημάνῃ ἔθνικὴν καταστροφήν. Θὰ εἰναι δὲ τάφος τῆς Ἑλλάδος. Ο Γεωργίος ἔπειτα ἀπὸ τὴν δικτασίαν τῆς Αγίας Αννής ποιεῖ τὴν πρώτην

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

• ΥΠΟΔ ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ, Δρ.-Χημικού

• • •

· Ή Ἐλλάς είναι πιωχή εἰς καύσις.
Οι γείτονες μας, πλούσιοι εἰς καλλιεργήσιμον γῆν, είναι πλούσιοι καὶ εἰς καυσίμα. Ή Γουγκοδαλούια καὶ ή Βουλγαρία είναι αὐτάρκεις, ή Τουρκία κάμει καὶ ἔξαγωγήν, ή δὲ Ἀλβανία συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν, ἐνώ δημειεῖ ἔχομεν μόνον λιγύτας. Τάς πολλαπλᾶς οἰκιακάς ἀνάγκας μας, καλύπτει, κατά τὸ πλεῖστον, τὸ καυσόδυλον εἰς θάρος τοῦ ἑλληνικοῦ δάσους.

Προπολεμικῶς ἔξωθεναεν δνω τῶν 3 ἐκατομμυρίων τὸνν καιρούλων και λιθόνθρακος, πετρέλαια και βενζίνην, ἀξίας 1.4—1.5 δισεκατομμυρίων δραχ.. δοσον περίπου, είσεπράτταεν ἀπό τὰς ἑ-
ξαγομένας σταφίδας. Έαν ουνεχίζετο ὁ προπολεμικός ρυθμός, τότε μετά 10 ἔτη θα ήθελαιεν διπλάσιον ποσὸν ουναλάγματος. Εἰς τὰ ἐπόμενα σχήματα παρίσταται κατά ποιὸν ποσοστὸν ἐκάλυπτον τάς ἀνάγκας, μας τὰ διάφορα καύσιμα (ἀνηγμένα εἰς ισοδύναμα ποσά λιθόνθρακος) και δια ποιους σκοπούς κατηγαλίσκοντα καύσιμα αὐτά.

KATAKOMBOEIE

KATANOMY

Αἱ κατώτεροι προτάσεις ἔχουν ως σκο-
δν νὰ περιορίσουν τὴν ἔξαγωγὴν συ-
αλλάγματος, νὰ πέρισσουν τὰ δπο-
ειναντα δάση, νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀνα-
δίσωσιν, νὰ ἀξιοποίησουν τοὺς Ἑλληνι-
ούς λιγναῖς καὶ νὰ δημιουργήσουν νέας
λιγναῖς, ἀπαραιτητούς διὰ τὴν χώ-
σην μας.

ΛΙΓΝΙΤΑΙ.—Τὰ βέβαια ἀποθεματάς ὑπολογίζοντας εἰς μερικάς ἐκατόντας ἑκατομμύριά τάνων καὶ τὰ πιστώντας μερικά δισεκατομμύρια, τὰ δὲ λιγνιώρυγειά εἶναι κατεστημένα. Εἰς τὸ μεταλύτερον μέρος τῆς χώρας, μὲ διατάσσοντας συγκέντρωσιν εἰς τὴν Δυτ. Μακεδονίαν. Ὁφείλομεν νὰ δινικαστήσουμεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἔνοντων καυσόνων καὶ καυσοξελῶν, ποὺ καταναλίσκομεν τὰς τὴν ἀσθετοποίαν, τὴν κεραμούργιαν, ἢνη τοιμενοποίαν, μὲ λιγνίτην. Ήμποροῦμεν νὰ ἔχουμεν τούλαχιστον 1 εκατομμύριον Ἐλλήνων μὲ φωταέριον πόλι λιγνίτην. Τὸ φωταέριον εἶναι ἐλάσιστα διαδεδομένον. Ἐάν εἴχουμεν καταλογούσια δύο ἔργοστάσια φωταερίου ἐσουν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἐλβετία, χώραις οὐ εἰσάγουν γαλάνθρακα. Ἐπρεπε νὰ ἔργωμεν ἄνω τῶν 100 ἔργοστασιών ἔνων καὶ μάλιστα 3. Εἰς τὴν Ἐλλάδα ἡμποροῦμεν νὰ ἔχουμεν μὲ φωταέριον πόλι λιγνίτης τούλαχιστον 1 ἐκατομμύριον κατοίκων, ἔκτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τηρειαῖς. Τὰ ἔργοστάσια ἡμποροῦμεν νὰ έχουν κοντά εἰς τὰ λιγνιώρυγειά, νά τα πανέμεται δὲ κρείθιν τὸ φωταέριον διά τοῦτον ὑπὸ πτίσεων εἰς τὰ ἀστικά κέντρα. διά τούτον ἡμπορεῖ νὰ γίνει καὶ διὰ μικρὰ παρχαϊκά ήλεκτρικά ἔργοστάσια, ποὺ θα ειστουργήσουν μὲ δεριομηχανάς διὰ λιντού.

"Ολαί αι δινωτέρω χρήσεις έχουν τόδιαιτερον ένδιαφέρον, διτι ένδεικνυνται αι διά λιγνιτωρυχεία μικράς πορφυρών, δητι απότελεύονται την έπιτιθέμενον τού γιγάντου με δινιοικονομικάς μεταφοράς αι διτι θά χρησιεύονται ως βάσεις πε-
αιτέρω αἰτιοποίησεων τῶν δρυγείων αὐ-
τῶν. Διτι ην κατανάλωσιν τοῦ λιγνί-
του εἰς τὴν βιουχανίαν, τὴν ναυτιλίαν κατ-
ανάλωσιν τοῦ κιακήν χρήσην ένδεικνυται ἔξευγενι-
μός τούτου διά πλούσεως, ἡράπτενσεως, δι-
αστάξεως, παραγωγῆς μπρικετών καὶ
διά διαφόρων συνδιασμῶν τῶν δινωτέρω.
Διτι κράτος πρέπει τὰ στρέψη· διτην του
την προσοχήν ποδις τὰ δρυχεία τῆς Δυτ.
Ιακεδονίας. τὰ δποια μποτελούν δινο-
ολγίστον, ἀλλά δυστυχῶς δινεκμετάλ-
ευτον, θεινικόν πλούτον. Πρέπει, ἐπίσης,
τὰ δρεπανθόν τὰ αποθέματα μας διά νά-
νωνιστώμεν περίπου τι έχουν.

Διά τῆς ἐφαρμογῆς τῶν δικτύων, καὶ εριοριζόμενοί εἰς τὰ προπολεμικά ἐπίπεδα καταναλώσεως, ήμπορούμεν οὐδὲν ἀπολέψωμεν εἰς ἔξοικονόμοιν συναλλάγμα-

Η ουνέξεια στη σελ. 181

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 7)
 δα κατανάλωσεως. Ήμπορούμεν νά αποθέψωμεν εἰς έξοικονόμησιν συναλλαγμάτως ὅντω των 500 ἑκατομμ. πρωτ. δρχ., εἰς περιορισμὸν τῆς ύλοτουμας εἰς τὸ ίμιον και εἰς ἔτησιαν κατανάλωσιν 1,5 ἑκατομμ. τόννων λιγνίτου, ἔνω συγχρόνως θά εύρουν ἔργασίαν πολλαὶ χιλιάδες ἀτόμων.

ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ, ΚΟΚ, ΣΙΔΗΡΟΣ, και ΛΙΠΑΣ ΜΑΤΑ.—Ἀντί νά εισάγωμεν ζηιώμον κόπ ἀπό τὸ ἔξωτερικόν, μας αυτοφέρει νά εισάγωμεν λιθάνθρακα και νά καμώμεν ἡῶ τὴν ἀποσταξιν, ὅπότε θά κερδίσμεν ὅλον τὸ φωταέριον και ὅλα τὰ παραπροϊόντα, ἀμμώνιαν, βενζόλιον, ναφθαλίνην, φαινικόδ. ὁδύ. Ἐλαῖα διαποτίσεως ξύλων κλπ. Τοιουτοροπως θά ἔχωμεν δωρεάν, ἀπό συναλλαγματικής ἀπόψεως, τὸ φωταέριον και μέγα μέρος των παραπροϊόντων, θά προσφερθῇ εὐθηνόν φωταέριον εἰς τὴν κατανάλωσιν, πρὸς δελφος τοῦ Ἑλληνικοῦ δάσους και των καταναλωτῶν, ἓδρουμένης, παραλπό Ἑλληνικά μεταλλεύματα, θά συνδυασθῇ πό Ἑλληνικά μεταλλεύματα. θά συνδυασθει αὐτή ἀναγκαστικῶς μὲ ἔτερον ἐργοστάσιον κοκ, τὸ δέ παρεχόμενον φωταέριον, μαζὶ μὲ τὰ ἀρέια τῆς ἡλεκτρικῆς καρίνου, θά ἀποτελεσθῇ τὴν πρωτην υἱον διὰ παραγωγὴν 30 χιλ. τ. ἀξωτούχων λιπασμάτων ὑπό ίδεωδεις οἰκονομικάς συνθηκας. ἐνῷ, συγχρογως, θά ἔχωμεν και ἀλλα σημαντικά ποσο παραπροϊόντων τῆς ἀποστάξεως χρησιμωτασ δια τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.—Δὲν γνωρίζομεν ἀν ἔχωμεν πετρελαια, ἀλλα και ἀλλα χωραι δὲν ἔχουν, ἔχουν ὅμως ἰδιαν βιομηχανια πετρελαιών, ἐπεξεργαζόμενην πετρελαια είσαγομενα ως ἀκατεργασατ ἀπό τὸ ἔξωτερικον. Διὰ τῆς ἕδρουσεως τοιαύτης βιομηχανίας εἰς τὴν χωραι μας. θά έξοικονομησουμεν τὰ 30% του ἀπαιτουμένου συναλλαγματος, τὰ ὄπια τω διατεθουν εἰς ἔγχωριον ἐργασιαν, και θά καμωμεν ενα σοδαρον βημα βιομηχανικῆς προσοου. "Ολαι αι ἀλλαι εύρωπαικι χωραι ἔχουν τοιαύτας βιομηχανίας. Πρέπει, ἐπίσης, να συνεχισθουν αι προπολεμικοι ἐρευνητικαι ἐργασιασ, διότι ἐλπίδες ἔξευρεσεως πετρελαιων ὑπάρχουν παντοτε.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.—Ἡ Ἑλλάς δὲν εἰναι πλουσια εἰς καύσιμα, αλλα μπορει νά ἀντικειτωπιση ἐνα μεγάλο μερος των ἀναγκων της με αυτα πού διαθετει. Ελλαι δημως πλουσια εἰς θδραυλικάς δυνάμεις, πού είναι, ἐπίσης, ανεκμεταλλευτο. Ιο προσωπιμη της ενεργειας προσαλλει σημερον ζωρότατα δια τὴν Ἑλληνικήν οἰκονομίαν. Δεν ήμπορούμεν νά κάμωμεν τίποτε, δὲν ημπορουμεν ουτε νά ψιωμεν, αν δὲν ἔχωμεν ειπαρκι ενεργειαν, δια τη στηριζωμεν τὴν βιομηχανια μας, την γεωργιαν μας, και την δηλη οἰκονομιαν μας. Αι μελέται των ειδικων ἀποεικιων, οπι τη Ἑλλας διαθετει, οοφαρωτας θδραυλικάς πιστωσεις, ίκανας νά μας δωσουν υπο τευνοικωτάτους δρους ἐτς τὸ πρωτον σαδιον, 4 δισειατομύρια ώρ. κιλοθάτη ἑτησιως, δόποτε θα φθάσωμεν εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν ἀλλων εύρωπικων χωρων.

Εύρισκομεθα σήμερον μεταξύ τῶν νικητων και δικαιούμεθα νά λάθωμεν τὰς ἀποζημιώσεις μας. Μεταξύ των πρώτων, πού θα ζητησουμεν, πρέπει νά είναι βιομηχανια εγκαταστάσεις. Εἰς τὸν κύκλον τῶν καυσίμων πρέπει νά ζητησουμεν ἀπό την Γερμανίαν μηχανήματα ἐκοκαφῆς και ἔξυγενιοιού λιγνιτων, πού τόσα πολλε είχε προπολεμικα. Πρέπει νά ζητησουμεν, ἐπίσης, ἔγκαταστάσεις φωταεριου και ἐπεξεργασιας των παραπροϊόντων και ἔγκαιωματων παραγωγιης συντετικων άχωτούχων λιπασμάτων. "Απο τὴν Ιταλίαν εά ζητησουμεν τὰς ἔγκαταστάσεις ἐπεξεργασιας των ἀλβανικων πετρελαιων, που ειχεν ιδρύσει ἐπι Ιταλικού δέδαφους, και τὰ ιταλικά δικαιώματα ἐπι τῶν ἀλβανικων πετρελαιοπηγῶν. Ἡ παροχὴ τῶν πηγῶν αυτῶν ειχε φθάσει το 1940 εἰς 350 χιλ. τόννους και προεβλέπετο δια τὸ περισσεχες μέλλον εἰς 1,5 ἑκατομμ. τόννων, με βεδαιωμένα απόσθετα πολλῶν δεκάδων ἑκατομμυρων τόννων.

Τὸ σπουδαίοτερον ὅλων, δημως, είναι, δτι τὸ Κράτος, αι κυβερνήσεις, αι ὑπηρεσιαι, τὰ πολιτικά κόμιστα και δλοι δσοι ἐνόιαφέρονται δια τὴν πρόσδον της χώρας και τὴν εὐημερίαν τοῦ. λαοῦ της, πρέπει νά ἐννοήσουν τὴν ἀνάγκην δημιουργιας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργασίας, ἐπειδη ὁ Ἑλληνικός λαος ἐργάζεται ἐλάχιστα παραγωγικως, δχι διότι δὲν θέλει, ἀλλα διότι δὲν ημπορει, δὲν ὑπάρχει ἐργασια. "Η γη μας δὲν ημπορει νά μας διαθρέψῃ δλους και ἔνα μεγάλο μέρος ζηη παρασιτικῶς εἰς βάρος τῶν παραγωγικῶν ἐργαζομένων. Πρέπει να παραμεικα και τὰ κομματικά συμφέροντα και νά δημιουργησουμεν κάθε δυνατην ωφέλιμον ἐργασιαν, ποὺ θα παραγαγη πολυτεν και θα ἀναθεισάση τὸ εισόδημα μας. Τίτε μόνον θα βελτιωσουμεν τὰς βιοτικάς μας συνθηκας και θα λύσουμεν τὰ οἰκονομικά και τὰ ποινωνιακά μας προβλήματα. "Αλλως δὲν θα κάμωμεν παραμενοντες μια χωρα ἐπαιτούσα.

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ